

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Tachově rozhodl soudkyní Mgr. Kateřinou Edlovou ve věci

žalobkyně: [osobní údaje žalobkyně]

bytem [adresa žalobkyně]

zastoupená advokátem Mgr. Ondřejem Buchou

sídlem Kostelní 840, 349 01 Stříbro

proti

žalovanému: [osobní údaje žalovaného]

bytem [adresa žalovaného]

zastoupený advokátem Mgr. Martinem Jančou

sídlem Mikulášské náměstí 11, 326 00 Plzeň

o určení výživného na rozvedenou manželku

takto:

- I. Žalovaný je povinen přispívat od 13. 1. 2025 na výživu žalobkyně částkou 2 000 Kč měsíčně splatnou vždy do každého 20. dne v měsíci předem k rukám žalobkyně.**
- II. Dlužné výživné za dobu od 13. 1. 2025 do 31. 10. 2025 ve výši 19 161 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni v pravidelných měsíčních splátkách po 1 500 Kč měsíčně splatných vždy spolu s běžným výživným pod ztrátou výhody splátek s účinností od měsíce následujícího po právní moci tohoto rozsudku.**
- III. Ohledně částky 1 000 Kč měsíčně od 13. 1. 2025 a nadále se žaloba zamítá.**

- IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni jednu třetinu náhrady nákladů řízení, ve výši 14 735 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Tachově.
- V. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Tachově soudní poplatek ve výši 1 200 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet [číslo] [variabilní symbol].

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala vydání rozhodnutí, kterým by soud určil výživné na rozvedenou manželku ve výši 3 000 Kč od podání žaloby. Žalobu odůvodnila tím, že manželství účastníků bylo uzavřeno dne 7. 12. 2001 a rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne [datum rozhodnutí], sp. zn. [spisová značka]. Manžel za manželství přispíval na výživu manželky, po rozvodu přispíval jen krátkou dobu a v současné době nepřispívá žádnou částkou. Manželka je vážně nemocná, žije se svou matkou a nemá nárok ani na dávky sociálního zajištění, ačkoliv je zařazena v programu Úřadu práce a v minulosti absolvovala také rekvalifikační kurz. Manželství bylo dle manželky ukončeno z viny manžela.

2. Žalovaný uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí. Potvrdil, že manželství bylo uzavřeno dne 7. 12. 2001 a rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 7. 3. 2024, sp. zn. [spisová značka]. Manžel se domnívá, že by manželka mohla vykonávat alespoň méně náročnou práci, kdy lze získat i práci na dálku z domova, popř. na zkrácený úvazek. Výdělkové a majetkové poměry manžela nejsou natolik nadstandardní, aby byl mezi životní úrovní manželů zásadní nepoměr.

3. Při jednání dne 28. 8. 2025 byli oba účastníci poučeni dle § 118a zákona č. 99/1963 Sb., Občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“) k doplnění tvrzení a označení a doložení důkazů s poučením o následcích nesplnění této procesní povinnosti.

4. Žalobkyně doplnila svá tvrzení tak, že s ohledem na svůj zdravotní stav není schopna se sama živit, když i přes opakované pokusy nalézt zaměstnání nebyla žalobkyně s ohledem na svá zdravotní omezení v této snaze dosud úspěšná. Žalobkyně je vyučena jako biochemik se zaměřením pro mlékárenskou výrobu. Po uzavření manželství dne [datum] se dne [datum] narodila z manželství dcera [jméno] [příjmení] a žalobkyně o dceru pečovala na mateřské a rodičovské dovolené. Již před uzavřením sňatku (od [datum]) a následně také v době od 1. 10. 2005 do 30. 3. 2009 žalobkyně pečovala o svého syna [jméno] [příjmení], narozeného [datum], který byl dítětem dlouhodobě těžce zdravotně postiženým vyžadujícím mimořádnou péči ve věku do 18 let a osobou závislou na péči jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost). Po porodu dcery začala žalobkyně trpět bolestmi zad a dalšími zdravotními obtížemi, pro které byla následně léčena na ortopedii a neurologii. Dne 8. 6. 2009 byl zdravotní stav žalobkyně posouzen tak, že jí byl přiznán částečný invalidní důchod. Jako den vzniku invalidity byl stanoven den 24. 3. 2009. Od 12. 8. 2013 byl žalobkyni částečný invalidní důchod odňat, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobkyně pouze o 20 %. Dne 14. 1. 2008 podala žalobkyně žádost o zprostředkování zaměstnání u ÚP, následně plnila své povinnosti uchazeče o zaměstnání a snažila se získat zaměstnání. Rovněž se snažila zvýšit možnost svého uplatnění na trhu práce, když získala profesní kvalifikaci strážného. Na základě pracovní smlouvy ze dne 31. 10. 2014 pak pracovala jako bezpečnostní pracovník u společnosti [právníká osoba]. Pracovní poměr byl ukončen, jelikož žalobkyně nevyhovovala požadavkům zaměstnavatele a od 26. 2. 2015 žalobkyně opět požádala ÚP o zprostředkování zaměstnání. Z důvodu nepříznivého zdravotního stavu však žalobkyně vhodné zaměstnání nezískala. Žalobkyně nemá žádné příjmy ze zaměstnání, žije ve společné domácnosti s matkou [jméno] [celé jméno žalobkyně] v domě, který žalobkyně obdržela od matky darem. Příjmy matky žalobkyně jako osoby společně posuzované s žalobkyní činí 20 034,33 Kč měsíčně.

Žalobkyni byl proto přiznán pouze příspěvek na bydlení ve výši 1 068 Kč měsíčně od 1. 4. 2025. Náklady na bydlení činí vytápění cca 58 000 Kč ročně (pevná paliva), poplatky ČT a ČRo ve výši 205 Kč měsíčně, pojištění nemovitosti ve výši 1 102 Kč ročně, internet ve výši 450 Kč měsíčně, zálohy na dodávky elektřiny ve výši 800 Kč měsíčně, zálohy na vodné a stočné ve výši 400 Kč měsíčně a poplatek za svoz komunálního odpadu 700 Kč ročně. Za pomoci matky vynakládá na zajištění běžných životních potřeb žalobkyně cca 7 000 Kč na potraviny, 1 000 Kč na ošacení, 400 Kč na léky a doplňky na bolesti zad a migrény, 600 Kč na poplatky mobilního telefonu a 500 Kč na hygienu a drogerii.

5. Žalovaný doplnil svá tvrzení tak, že je vyučený instalatér a má maturitu na technickém lyceu. V roce 1999 pracoval jako údržbář vodoinstalačních vedení. Od roku 2000 do roku 2024 byl vojákem z povolání, od ledna do června 2025 pracoval jako instalatér u firmy [anonymizováno] [obec] – provoz [obec] s příjmem cca 30 000 Kč měsíčně. Od ledna 2025 je žalovanému vyplácen výsluhový příspěvek od Armády ČR ve výši 20 000 Kč. Žalovaný bydlí s partnerkou a dětmi v pronajatém bytě, kde činí náklady včetně energií 21 000 Kč měsíčně. Partnerka je na rodičovské dovolené a pobírá rodičovský příspěvek 11 000 Kč. Žalovaný uvedl, že jeho družka [jméno] [příjmení] byla odsouzena ke 4 rokům odnětí svobody nepodmíněně a žalovaný se bude muset starat o dvě nezletilé děti a přijde o příjem ze zaměstnání. Družka žalovaného má 9ti letého syna [jméno] a dále má žalovaný s družkou [anonymizována dvě slova] syna [jméno]. Žalovaný hradí také provoz bytu ve [anonymizováno], který je v SJM účastníků, a ve kterém nyní bydlí dcera účastníků se svým přítelem a to částkou 7 500 Kč (4 000 Kč platí dcera za plyn a elektřinu). Výdaje na domácnost, na pojištění, dopravu do zaměstnání a jídlo činí cca 20 000 Kč měsíčně. Exekuce ani půjčky žalovaný nemá.

6. Z provedených důkazů soud zjistil následující skutkový stav:

Z rozsudku Okresního soudu v Tachově ze dne 7. 3. 2024, č. j. [číslo jednací] soud zjistil, že tímto rozsudkem bylo rozvedeno manželství účastníků. Rozsudek nabyl právní moci dne 30. 2. 2024. Ohledně příčin rozpadu manželství dospěl soud k závěru, že na rozpadu manželství se podíleli oba účastníci, kteří nebyli schopni vyřešit problémy, které se v manželství vyskytly, a to v souvislosti se zabezpečením finančními prostředky i ze strany manželky, která trvale nepracovala a rodinu zabezpečoval po finanční stránce pouze manžel, v zájmu zachování rodiny. Důsledkem těchto neshod bylo následné navázání vztahu manžela s jinou ženou.

7. Ze spisu Okresního soudu v Tachově sp. zn. [spisová značka] soud zjistil, že manželka podala žalobu o vypořádání společného jmění manželů, kdy mezi hodnotnější věci náležející do SJM patří zejména bytová jednotka [číslo] ve [anonymizováno]. Řízení dosud nebylo skončeno.

8. Z dokladů předložených žalobkyní soud zjistil, že žalobkyně je vyučena v oboru biochemik zaměřením pro mlékářenskou výrobu (viz výuční list na č. l. 54). Rozhodnutím OSSZ Tachov ze dne 2. 7. 2002, [číslo jednací] (č. l. 55) bylo rozhodnuto, že žalobkyně v období od 1. 10. 1996 do 12. 11. 2001 osobně pečovala v plném rozsahu o syna [jméno] [příjmení], narozeného [datum] ve smyslu § 5 odst. 1 písm. r) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Dále rozhodnutím OSSZ Tachov ze dne 30. 3. 2009, [číslo jednací] (č. l. 56) bylo rozhodnuto, že žalobkyně pečovala v době od 1. 10. 2005 dosud podle § 5 odst. 1 písm. r) zákona č. 155/1995 Sb., v plném rozsahu o syna [jméno] [příjmení], narozeného 3. 11. 1992, který by v době od 1. 10. 2005 do 31. 12. 2006 dítětem dlouhodobě těžce zdravotně postiženým vyžadujícím mimořádnou péči ve věci do 18 let a v době od 1. 1. 2007 dosud osobou závislou na péči jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost). Podle osobního listu důchodového pojištění (č. l. 57) je u žalobkyně evidována od uzavření manželství do 12. 11. 2001 doba péče, následně do 31. 1. 2003 doba pojištění, poté do 13. 8. 2006 péče o dítě a od 24. 3. 2009 uchazeč o zaměstnání. Dle posudku o invaliditě zn. [spisová značka] (č. l. 58) se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, žalobkyně je invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., jde o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a), kdy z důvodu

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 35 %. Jako den vzniku invalidity byl stanoven 24. 3. 2009. Posuzovaná žalobkyně je schopna po vzniku invalidity vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti, v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Rozhodnutím ČSSZ ze dne 22. 9. 2009 (č. l. 59) byl žalobkyni přiznán invalidní důchod ve výši 3 464 Kč. Následně rozhodnutím ČSSZ ze dne 21. 6. 2013 (č. l. 60) byl žalobkyni odňat invalidní důchod od 12. 8. 2013 z důvodu, že podle posudku OSSZ Tachov již žalobkyně není podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění invalidní, neboť její pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %. Z protokolů o jednání na Úřadu práce ČR (č. l. 61 – 66) soud zjistil, že žalobkyně podala dne 14. 1. 2008 žádost o zprostředkování zaměstnání a žádost o podporu v nezaměstnanosti. Z protokolů je zřejmé, že žalobkyně se řádně dostavovala na sjednané schůzky, Úřad práce ve většině případů neměl pro žalobkyni vhodné zaměstnání, pokud zaměstnání bylo nabídnuto, nebyla žalobkyně přijata zpravidla ze zdravotních důvodů, popř. dopravy. V rámci evidence na Úřadu práce absolvovala žalobkyně poradenský program finanční gramotnost (viz osvědčení ze dne 21. 10. 2019 č. l. 67), poradenský program pracovní právní a občanská gramotnost (viz osvědčení ze dne 2. 10. 2019 č. l. 67 p.v.), byla zařazena do projektu OPZ+ - podpora zaměstnanosti dlouhodobě evidovaných uchazečů o zaměstnání (č. l. 68), absolvovala kurz „Cesta k práci“ (viz certifikát 3/ 2025 č. l. 69 a osvědčení č. l. 70), absolvovala poradenský program „Měkké dovednosti“ (viz osvědčení ze dne 18. 9. 2019 č. l. 70 p.v.), dále získala profesní kvalifikaci strážný (viz osvědčení ze dne 27. 11. 2014 č. l. 71). Podle rozhodnutí OSSZ Tachov ze dne 29. 3. 2019, sp. zn. DP/OZZ/3 (č. l. 9) je žalobkyně osobou zdravotně znevýhodněnou podle § 67 odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.

9. Z žalobkyní předložených lékařských zpráv (č. l. 11, 72 – 77, 87) soud zjistil, že ze zdravotních důvodů je pro žalobkyni nevhodná trvalá práce ve stoje, v sedě, v předklonu, při umělém osvětlení, se zvedáním a přenášením břemen nad 5 kg, práce v chladu a vlhku. Žalobkyně je v pravidelné ambulantní psychiatrické péči a vzhledem k nastavené medikaci není doporučeno pracovat v nočních směnách. Žalobkyně se léčí na neurologii se závěrem chronický VAS LSp (chronický vertebrogení algický syndrom lumbosakrální páteře), iritace v dermatomu L5dx, pseudoradikulární, bez senzomotorického deficitu, na MR LSp bez komprese nerv. struktur, přiměřený nález.

10. Dle oznámení Úřadu práce ČR, kontaktní pracoviště [obec] o změně výše dávky státní sociální podpory ze dne 15. 4. 2025, sp. zn. [číslo] (č. l. 78) bylo rozhodnuto u žalobkyně o zvýšení příspěvku na bydlení z částky 482 Kč měsíčně na 1 068 Kč měsíčně.

11. Z faktur [číslo] se splatností 7. 5. 2025, [číslo] se splatností 13. 5. 2025 a pokladního bloku příjmového ze dne 17. 10. 2024 (č. l. 79, 81) soud zjistil, že žalobkyně uhradila částky 21 238 Kč a 19 525 Kč za tuhá paliva v roce 2025 a částku 15 718 Kč za tuhá paliva v roce 2024. Dle příjmového pokladního dokladu ze dne 24. 7. 2025 uhradila žalobkyně částku 17 986 Kč za štípané dřevo (č. l. 80). Podle platebního dokladu SIPO na jméno [jméno] [celé jméno žalobkyně] (č. l. 80) je hrazena částka 205 Kč na televizní a rozhlasový poplatek. Podle příjmového pokladního dokladu ze dne 27. 1. 2025 (č. l. 81) uhradila žalobkyně platbu za komunální odpad ve výši 700 Kč. Dle Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny (č. l. 22) činí výše zálohy na elektřinu u odběrného místa [ulice a číslo], [obec] částku 800 Kč měsíčně. Dle daňového dokladu [číslo] ze dne 15. 4. 2025 (č. l. 83) činil přeplatek na vodném a stočném 444,06 Kč, výše záloh činí 400 Kč měsíčně. Podle smlouvy o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací ze dne 5. 3. 2023 (č. l. 84) činí u žalobkyně platby za poskytování internetu 400 Kč měsíčně. Podle zprávy ČSOB pojišťovny, a.s. ze dne 9. 11. 2020 činí výše pojistného za pojištění rodinného domu na adrese [adresa žalobkyně].

12. Ze zápočtového listu (č. l. 88) soud zjistil, že žalobkyně byla v období od 1. 1. 1991 do 17. 1. 1998 zaměstnána u [právnícká osoba] Dle pracovní smlouvy ze dne 13. 11. 2001 (č. l. 89) a dohody o rozvázání pracovního poměru ze dne 30. 4. 2003 (č. l. 89 p.v.) byla žalobkyně zaměstnána jako uklízečka u zaměstnavatele [jméno] [příjmení] a pracovní poměr byl ukončen z

důvodu skočení pracovního poměru na dobu určitou. Dle dohody o provedení práce ze dne 15. 5. 2012 (č. l. 90) a dohody o rozvázání pracovního poměru ze dne 3. 7. 2013 (č. l. 90 p.v.) byla žalobkyně zaměstnána u zaměstnavatele [obec] [anonymizováno] jako administrativní pracovnice, pracovní poměr byl rozvázán dohodou z důvodu ze strany zaměstnavatele. Dle pracovní smlouvy ze dne 31. 10. 2014 (č. l. 91) byla žalobkyně zaměstnána jako bezpečnostní pracovník ochrany a ostrahy majetku a osob u zaměstnavatele [právnícká osoba] na dobu určitou do 28. 2. 2016. Pracovní poměr byl ukončen dohodou ze dne 25. 2. 2015 (č. l. 93) Z protokolu o jednání na ÚP (č. l. 62) vyplývá, že pracovní poměr byl ukončen ze strany zaměstnavatele, jelikož žalobkyně nevyhovovala požadavkům zaměstnavatele. Dle dohody o provedení práce ze dne 1. 10. 2017 (č. l. 94) se žalobkyně zavázala v době od 1. 10. 2017 do 31. 12. 2017 vykonat pro zaměstnavatele [právnícká osoba] balení a montáž dětských bezpečnostních prvků. Obdobná dohoda o provedení práce byla doložena se stejným zaměstnavatelem na jméno žalovaného pro období od 12. 9. 2016 do 31. 12. 2016 a 2. 1. 2017 do 31. 12. 2017 (č. l. 94, 95). Dle žalobkyně tuto práci vykonávala rovněž sama žalobkyně.

13. Z dokladů předložených žalovaným soud zjistil, že od 1. 1. 2025 žalovaný pobírá výsluhový příspěvek ve výši 20 551 Kč od Ministerstva obrany České republiky (viz rozhodnutí o přiznání výsluhového příspěvku ze dne 23. 1. 2025, sp. zn. [číslo] na č. l. 99). Příjem žalovaného od zaměstnavatele Vodárny a kanalizace [právnícká osoba] činil v lednu 2025 částku 30 699 Kč a v květnu 2025 částku 31 450 Kč (viz výplatní listky na č. l. 100). U tohoto zaměstnavatele byl žalovaný zaměstnán od ledna do června 2025 a vyměřovací základ za toto období činil 204 866 Kč (viz evidenční list důchodového pojištění č. l. 101). Dne 1. 7. 2025 nastoupil žalovaný do zaměstnání k zaměstnavateli [právnícká osoba] jako technik montáží klimatizačních zařízení s hrubou mzdou 30 000 Kč a osobním ohodnocením do výše 15 000 Kč (viz pracovní smlouva ze dne 1. 7. 2025 na č. l. 104). Mzda za červenec 2025 činila u tohoto zaměstnavatele 39 282 Kč čistého a za srpen 2025 39 072 Kč čistého. Žalovaný je vyučen v oboru instalatér (viz výuční list č. l. 106) a dále má střední vzdělání s maturitou na Střední technické škole Ministerstva obrany (viz vysvědčení o maturitní zkoušce č. l. 105).

14. Z protokolu o veřejném zasedání konaném u Vrchního soudu v Praze dne 10. 6. 2025 soud zjistil, že mimo jiné byla obžalovaná [jméno] [příjmení], [datum narození] uznána vinnou ze spáchání trestného činu týrání svěřené osoby dle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku a byla odsouzena podle § 198 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání čtyř roků. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byla pro výkon trestu zařazena do věznice s ostrahou.

15. Žalobkyně [celé jméno žalobkyně] při svém účastnickém výslechu uvedla, že žije sama se svou matkou, o kterou pečuje. Matka je ve věku [anonymizována dvě slova] a vyžaduje každodenní pomoc. Bydlí v domku, který je ve špatném technickém stavu, vytápěném tuhými palivy. Tento dům žalobkyni darovala její matka. Žalobkyně nemá žádný pravidelný příjem, je závislá na důchodu matky a příspěvku na bydlení. Příležitostné příjmy získává prodejem věcí z domácnosti. Uvedla, že se jí nedaří najít vhodné zaměstnání vzhledem ke zdravotnímu stavu a omezením – nemůže dlouho stát ani sedět, nesmí zvedat těžké předměty. [příjmení] o zaměstnání v chráněných dílnách nebo na částečný úvazek byly neúspěšné. Nemá řidičský průkaz, jehož získání jí bylo znemožněno ze zdravotních důvodů. Po rozvodu jí bývalý manžel přestal přispívat na výživu. Dcera, která užívá byt ze společného jmění manželů, odmítla přispívat za jeho užívání. [příjmení] [jméno], který je nevidomý a trpí diabetem 1. typu, má masážní salon, ale žalobkyně uvedla, že ho o finanční pomoc nežádala, protože by to považovala za nevhodné. Další syn má vlastní rodinu a malé dítě. Žalobkyně trpí chronickými zdravotními problémy, které začaly po porodu. Má omezenou pohyblivost, podstupovala rehabilitace, užívá léky. Léčí se u praktické lékařky MUDr. [příjmení] a na psychiatrii u MUDr. [anonymizováno]. Uvedla, že její zdravotní stav se postupně zhoršuje. Příspěvek na péči pro matku činí 880 Kč měsíčně, je vyplácen na účet žalobkyně, ale používán výhradně pro potřeby matky.

16. Podle § 760 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku (dále jen „o.z.“) není-li rozvedený manžel schopen sám se živit a tato jeho neschopnost má svůj původ v manželství nebo v souvislosti s ním, má vůči němu jeho bývalý manžel v přiměřeném rozsahu vyživovací povinnosti, lze-li to na něm spravedlivě požadovat, zejména s ohledem na věk nebo zdravotní stav rozvedeného manžela v době rozvodu nebo skončení péče o společné dítě rozvedených manželů. Dle odst. 2 téhož ustanovení při rozhodování o výživném nebo o jeho výši vezme soud zřetel, jak dlouho rozvedené manželství trvalo a jak dlouho je rozvedeno, jakož i zda

a) si rozvedený manžel neopatřil přiměřené zaměstnání, přestože mu v tom nebránila závažná překážka,

b) si rozvedený manžel mohl výživu zajistit řádným hospodařením s vlastním majetkem

c) se rozvedený manžel podílel za trvání manželství na péči o rodinnou domácnost

d) se rozvedený manžel nedopustil vůči bývalému manželu nebo osobě mu blízké činu povahy trestného činu, nebo

e) je dán jiný obdobně závažný důvod

17. Podle § 760 odst. 3 o.z. pro vyživovací povinnost rozvedených manželů platí obdobně obecná ustanovení o výživném.

18. Podle § 911 o.z. lze výživné přiznat, jestliže oprávněný není schopen sám se živit.

19. Podle § 922 o.z. výživné lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení, u výživného pro děti i za dobu nejdéle tří let zpět od tohoto dne.

20. Podle § 913 o.z. pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného.

21. Na základě provedeného dokazování soud dospěl k tomuto závěru o skutkovém stavu:

Manželství účastníků bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 7. 3. 2024, č. j. [číslo jednací], který nabyl právní moci dne 30. 2. 2024. Příčinou rozpadu manželství byly dlouhodobé neshody mezi účastníky, zejména v oblasti finančního zabezpečení rodiny, kdy manželka trvale nepracovala a rodinu finančně zajišťoval výlučně manžel. Tyto neshody vyústily v navázání mimomanželského vztahu manžela. Manželství účastníků trvalo cca 22 let. Mezi účastníky probíhá řízení o vypořádání společného jmění manželů, jehož předmětem je mimo jiné bytová jednotka [číslo] ve [anonymizováno]. Žalobkyně [celé jméno žalobkyně] je vyučena v oboru biochemik pro mlékářenskou výrobu. V minulosti pečovala o svého zdravotně postiženého syna [jméno] [příjmení], narozeného [datum], který je osobou závislou na péči jiné osoby ve stupni III. Žalobkyně byla uznána invalidní v prvním stupni, přičemž její pracovní schopnost poklesla o 35 %. Invalidní důchod jí byl přiznán v roce 2009, avšak v roce 2013 jí byl odňat z důvodu zlepšení zdravotního stavu. Žalobkyně je dlouhodobě evidována na Úřadu práce, kde absolvovala řadu poradenských programů a rekvalifikací. Přesto se jí nedaří najít vhodné zaměstnání, zejména z důvodu zdravotních omezení, mezi něž patří nevhodnost práce ve stoje, sedě, v předklonu, při umělém osvětlení, se zvedáním břemen nad 5 kg, v chladu a vlhku. Je v pravidelné psychiatrické péči a léčí se na neurologii s diagnózou chronického vertebrogenního algického syndromu. Žalobkyně žije sama se svou matkou, o kterou pečuje. Matka je ve věku 78 let a vyžaduje každodenní pomoc. Dům, ve kterém společně bydlí, je ve špatném technickém stavu a vytápěn tuhými palivy. Žalobkyně nemá pravidelný příjem, je závislá na důchodu matky a příspěvku na bydlení. Náklady na bydlení v rodinném domě odpovídají běžným nákladům na bydlení, zahrnují platby za tuhá paliva, zálohu na elektřinu, vodu, internet, pojištění domu a platbu za komunální odpad. Po rozvodu bývalý manžel přestal přispívat na výživu žalobkyně, dcera odmítla přispívat za užívání bytu ze SJM, synové jí finančně nepomáhají. Na straně

žalovaného bylo zjištěno, že od 1. 1. 2025 pobírá výsluhový příspěvek ve výši 20 551 Kč. V roce 2025 byl zaměstnán u dvou různých zaměstnavatelů, přičemž jeho příjmy činily v jednotlivých měsících částky přesahující 30 000 Kč. Žalovaný je vyučen v oboru instalatér a má středoškolské vzdělání s maturitou.

22. Při určování výše výživného vycházel soud z ust. § 760 odst. 1 o.z., dle kterého je manžel povinen přispívat na výživu v přiměřeném rozsahu. Vyživovací povinnost mezi rozvedenými manžely je v porovnání s vyživovací povinností mezi manžely omezena ze zákona jen na určité případy a současně i co do rozsahu, neboť nárok na výživné v přiměřeném rozsahu je kvantitativně nižší než nárok na zásadně stejnou hmotnou a kulturní úroveň mezi manžely. Soud současně při stanovení výše výživného musí zohlednit odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného.

23. V daném případě soud shledal nárok žalobkyně důvodným. Z provedeného dokazování má soud za prokázané, že žalobkyně není schopna se sama žít. Její zdravotní stav je nepříznivý a s ohledem na zdravotní omezení (nevhodnost práce ve stoje, sedě, v předklonu, při umělém osvětlení, se zvedáním břemen nad 5 kg, v chladu a vlhku, nepracovat na noční směny) nemůže najít vhodné zaměstnání. Bylo prokázáno, že žalobkyně je evidována jako uchazeč o zaměstnání na Úřadu práce a absolvovala řadu poradenských programů a rekvalifikací. Řádně tak plní povinnosti uchazeče o zaměstnání a nelze uzavřít, že by si žalobkyně neopatřila přiměřené zaměstnání, přestože jí v tom nebránila závažná překážka. Současně je zřejmé, že tato neschopnost žalobkyně má svůj původ v manželství, kdy již od porodu společné dcery účastníků trpí žalobkyně bolestmi zad, léčí se na neurologii a ortopedii a v minulosti jí byl přiznán i invalidní důchod. Soud přihlédl také k délce trvání manželství, kdy manželství účastníků trvalo více než dvacet let, tedy poměrně dlouhou dobu. Žalobkyně je sice vlastníkem rodinného domu, avšak tento po rozvodu užívá k bydlení spolu se svou matkou, která jí rodinný dům darovala a v současné době zajišťuje finanční podporu žalobkyně. Společné jmění manželů dosud nebylo vypořádáno a v bytové jednotce, která náleží do společného jmění manželů, bydlí společná dcera účastníků. Žalobkyně si tak nemůže zajistit výživu ani hospodařením s tímto majetkem. Žalobkyně nemá kromě příspěvku na bydlení ve výši 1 068 Kč a příspěvku na péči ve výši 880 Kč žádný příjem. Naopak u žalovaného soud shledal, že s ohledem na jeho schopnosti a možnosti po něm lze spravedlivě požadovat, aby na výživu žalobkyně přispíval. Žalovaný je zaměstnán, jeho příjem činil v období od ledna do června 2025 částku přesahující 30 000 Kč a od července 2025 přesahuje jeho příjem 39 000 Kč. Kromě toho pobírá také výsluhový příspěvek ve výši 20 551 Kč. Soud vzal v úvahu také skutečnost, že žalovaný má vyživovací povinnost k nezletilému synovi, se kterým žije ve společné domácnosti. Za přiměřenou částku vzhledem ke schopnostem a možnostem žalovaného soud považuje částku 2 000 Kč měsíčně. Žalobkyně požadovala přiznání částky 3 000 Kč měsíčně, a jelikož bylo žalobě vyhověno pouze ohledně částky 2 000 Kč, byla ve zbytku žaloba zamítnuta (viz výrok III. rozsudku).

24. Pokud žalovaný namítal, že jeho družka byla pravomocně odsouzena k trestu odnětí svobody, pak soud k tomuto při rozhodování nemohl přihlídnout. Dle § 154 o.s.ř. je pro rozsudek rozhodující stav v době jeho vyhlášení. Nelze tedy předjímat, zda a jakým způsobem se změní poměry žalovaného, až družka žalovaného nastoupí do výkonu trestu odnětí svobody. Na případné změny v budoucnu pamatuje ust. § 163 o.s.ř.

25. Dle ust. § 921 o.z. se výživné plní v pravidelných dávkách a je splatné vždy na měsíc dopředu, ledaže soud rozhodl jinak nebo se osoba výživou povinná dohodla s osobou oprávněnou jinak.

26. Výživné se platí na měsíc dopředu a ke dni rozhodnutí tak bylo splatné výživné za dobu od podání návrhu dne 13. 1. 2025 až za říjen 2025. Žalovanému proto vznikl dluh na výživném za dobu od 13. 1. 2025 do 31. 10. 2025 ve výši 19 161 Kč ($2\,000/31 \times 18 = 1\,161$ Kč za leden 2025 + $9 \times 2\,000 = 18\,000$ Kč za únor až říjen 2025). S ohledem na výši dlužné částky soud určil splatnost dluhu na výživném dle § 160 odst. 1 o.s.ř. ve splátkách po 1 000 Kč splatných vždy

spolu s běžným výživným pod ztrátou výhody splátek s účinností od měsíce následujícího po právní moci tohoto rozsudku.

27. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2 o.s.ř. Žalobkyně měla v řízení částečný úspěch ve věci ve výši 2/3 (2 000 Kč) a neúspěch ve výši 1/3 (1 000 Kč), má proto právo na náhradu 1/3 nákladů řízení (2/3 – 1/3). Náklady žalobkyně spočívají v zastoupení žalobkyně. Dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen, „AT“) za jeden úkon právní služby přísluší odměna ve výši 8 300 Kč dle § 7 bod 5 a § 8 odst. 2 AT. Zástupce žalobkyně vyúčtoval náklady řízení spočívající v odměně advokáta za 4 úkony právní služby (převzetí věci, doplnění žaloby a účast u jednání soudu dne 28. 8. 2025 a 26. 9. 2025) po 8 300 Kč v celkové výši 33 200 Kč. Dále zástupce žalobkyně vyúčtoval 4 náhrady hotových výdajů po 450 Kč dle § 13 odst. 4 AT v celkové výši 1 800 Kč. Dále spočívají náklady řízení v náhradě jízdních výdajů. Podle § 1 písm. b) a § 4 vyhlášky č. 475/2024 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2025, činí sazba základní náhrady za používání silničních motorových vozidel u osobních silničních motorových vozidel 5,80 Kč a průměrná cena motorové nafty činí 34,70 Kč. Advokát uskutečnil automobilem tov. zn. Citroen Berlingo, [registrační značka] dvě cesty k soudnímu jednání ze [obec] do [obec] a zpět v celkové délce 128 km. Sazba základní náhrady tak činí 742,40 Kč. Z technického průkazu vozidla vyplývá průměrná spotřeba 4,3 litru motorové nafty na 100 km. Náhrada výdajů při ujetí 128 km (spotřebováno 5,5 litrů motorové nafty) činí 190,85 Kč. Podle § 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 AT soud přiznal za promeškaný čas za cestu ze [obec] do [obec] a zpět k soudním jednáním v rozsahu 4 půlhodin po 150 Kč v celkové výši 600 Kč. Advokát žalobce je registrován k placení daně z přidané hodnoty, soud proto žalobci ve smyslu § 137 odst. 3 o.s.ř. přiznal i právo na náhradu této daně ve výši 21 % z odměny advokáta, náhrady hotových výdajů, jízdného a náhrady za promeškaný čas ve výši 7 672 Kč. Celková náhrada nákladů řízení činí 44 205 Kč. Žalovaný je povinen uhradit 1/3 nákladů řízení, tj. částku 14 735 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobkyni byl právní zástupce ustanoven usnesením Okresního soudu v Tachově ze dne 30. 1. 2025, č. j. 4 C 17/2025 – 29, je platebním místem pro náhradu nákladů řízení stát – Okresní soud v Tachově.

28. Výrokem V. bylo rozhodnuto o povinnosti žalovaného zaplatit soudní poplatek za řízení. Žalobkyně byla v řízení od placení soudního poplatku osvobozena dle § 11 odst. 2 písm. c) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Podle § 2 odst. 3 zákona o soudních poplatcích proto přešla poplatková povinnost na žalovaného. Výše soudního poplatku byla určena dle § 6 odst. 3 zákona o soudních poplatcích (výživné ve výši 2 000 Kč, základ poplatku 120 000 Kč) a položky 7 písm. b) Sazebníku soudních poplatků ve výši 1 200 Kč Soudní poplatek za řízení je žalovaný povinen zaplatit na účet Okresního soudu v Tachově ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebude-li dobrovolně splněna povinnost uložená tímto rozsudkem, lze podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci k soudnímu exekutorovi.

Tachov 26. září 2025

Mgr. Kateřina Edlová
soudkyně